

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 73 Pn-3337/2020-198.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ani Lovrinov, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari I. tužitelja IVANA KISELJAKA, OIB: 24296217839, iz Velike Gorice, Kolodvorska 1a i II. tužitelja DOMAGOJA KISELJAKA, OIB: 26054727998, iz Velike Gorice, Kolodvorska 1a, koje zastupa punomoćnik Ivana Sury, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, sa sjedištem u Zagrebu, Vatroslava Jagića 33, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Lui, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 24. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice I. i II. tužitelja Ivane Sury, odvjetnice, i zamjenice punomoćnika tuženika Kristine Kalauz, odvjetnice, dana 15. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev I. i II. tužitelja koji glasi:

"Tužena je dužna I. i II. tužitelju isplatiti s naslova materijalne štete iznos od 23.031,25 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20.04.2006. do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

i

r i j e š i o j e

- I. Dopušta se preinaka tužbe tužitelja izvršena na ročištu 24. rujna 2026.
- II. Odbija se zahtjev I. i II. tužitelja za naknadu troškova paničnog postupka u iznosu od 27.416,04 EUR, kao neosnovan.
- III. Nalaže se I. tužitelju Ivanu Kiseljaku i II. tužitelju Domagoju Kiseljaku da naknade tuženiku Croatia osiguranje d.d. trošak parničnog postupka u iznosu od 6.871,62 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 15. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz

natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 1.225,63 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Prednica I. i II. tužitelja Katarina Kiseljak u tužbi podnesenoj ovom sudu 20. travnja 2006. navodi kako je dana 7. studenog 2004. oko 9.30 došlo do štete na nekretnini tužiteljice i to uslijed samozapaljenja osobnog automobila koji je vlasništvo supruga tužiteljice. Do samozapaljenja osobnog automobila došlo je zbog oštećenja električnih instalacija koje su oštećene u prometnoj nezgodi koja se dogodila 6. srpnja 2004., a koje vozilo se nalazilo u navedenom skladištu jer je trebalo biti prevezeno na popravak. Uslijed navedenog zapaljenja došlo do požara koji je zahvatio skladište tj. nekretninu tužiteljice na adresi Velika Gorica, Jandriševa 10 te robu koja se nalazila u skladištu. U vrijeme štetnog događaja osobno vozilo registarskih oznaka ZG 9313-AP bilo je osigurano kod tuženika, a osim što je na navedenom vozilu nastala totalna šteta, izgovorio je i veći dio robe u skladištu, kao i dio skladišta te na ime naknade materijalne štete potražuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu na ročištu 24. rujna 2026. iznos od 23.031,25 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. travnja 2006. do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava pasivnu legitimaciju tuženika budući spisu ne prileži niti jedan dokaz da je navedeno vozilo bilo osigurano kod tuženika. Ističe prigovor litispendinge navodeći da se pred Općinskim sudom u Velikoj Gorici pod brojem P-1815/05 vodi postupak u istoj pravnoj stvari po tužbenom zahtjevu tužitelja Diklplast d.o.o. Velika Gorica radi naknade materijalne štete, a čiji je direktor i osnivač upravo prednica I. i II. tužitelja. Osporava odgovornost i osnov tražbine u cijelosti. Ističe da navedeni rizik nije pokriven ugovornim odredbama o autoodgovornosti odnosno nije obuhvaćen opsegom pokrića osiguranja. Prema činjeničnim navodima tužbe šteta je navodno nastala od vozila koji je nije bilo u upotrebi pa je isključena obveza tuženika temeljem uvjeta osiguranja, a nadalje ističe da se radi o isključivoj odgovornosti vlasnika vozila koji je postupajući s krajnjom nepažnjom, bez poduzimanja uobičajenih i potrebnih prethodnih radnji (isključenje akumulatora) ostavio oštećeno vozilo u skladišnom prostoru što je predstavljalo neposredno predvidivu opasnost od ostvarenja rizika samozapaljenja koji se u konačnici i ostvario. Ističe da je sama tužiteljica značajno doprinijela nastanku štetnog događaja budući je dozvolila parkiranje oštećenog vozila u takvim uvjetima, a bila je svjesna mogućeg rizika pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku.
3. Na ročištu održanom dana 20. prosinca 2007. tuženik je priznao činjenicu da je vozilo registarske oznake ZG 9313-AP na dan nastanka predmetnog štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika, a tijekom postupka osporava da bi ranija tužiteljica, kao supruga vlasnika vozila, odnosno suvlasnica navedenog vozila imala pravo na naknadu štete na stvarima, sukladno članku 84. Zakona o osiguranju.

4. Presudom ovog suda poslovni broj Pn-2394/2006 od 21. prosinca 2011. odbijen je tužbeni zahtjev prednice I. i II. tužitelja kao neosnovan. Presudom Županijskog suda u Varaždinu - Stalna služba u Koprivnici poslovni broj GŽ-1640/12 od 4. rujna 2012. odbijena je žalba prednice I. i II. tužitelja i potvrđena je navedena presuda. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2643/12 od 23. travnja 2014. ukinute su navedene presude te je predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.
5. U ponovljenom postupku donesena je presuda ovog suda poslovni broj Pn-1858/2014 od 3. srpnja 2015. kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan. Rješenjem Županijskog suda u Varaždinu - Stalna služba u Koprivnici poslovni broj GŽ-2589/15 od 24. svibnja 2016. uvažena je žalba tužiteljice te je u cijelosti ukinuta navedena presuda i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.
6. Rješenjem od 4. srpnja 2018. prekinut je postupak u ovoj pravnoj stvari zbog smrti ranije tužiteljice Katarine Kiseljak te je isti nastavljen rješenjem ovog suda od 27. listopada 2020. u odnosu na I. i II. tužitelja kao nasljednika ranije tužiteljice.
7. U ponovljenom postupku tijekom dokaznog postupka sud je proveo sve po strankama predložene dokaze. Izvršen je uvid u kopiju katastarskog plana (list 4 spisa), posjedovni list 431 k.o. Pleso (list 5 spisa), porezno rješenje od 27.12.2004. (list 6 spisa), dnevnik skladišta tvrtke Diklplast d.o.o. (list 7-14 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-698/18068-2 od 6.11.1997. (list 15-16 spisa), potvrdu MUP-a od 22.11.2004. (list 17 spisa), fotografije (list 18, 181, 186-205 spisa), odštetni zahtjev (list 19 spisa), dopis tuženika od 21.1.2005. (list 20 spisa), dopis javne vatrogasne postrojbe Velika Gorica klasa: 214-01/2004-01/05 od 24.11.2004. (list 21 spisa), uvjete za osiguranje od automobilske odgovornosti (list 22 spisa), tužbu tužitelja Diklplast d.o.o. (list 26-28, 34-35 spisa), dopis MUP-a od 11.7.2006. sa službenom zabilješkom od 7.11.2004. (list 37-38 spisa), dopis MUP-a od 18.6.2007. (list 56-64 spisa), z.k. izvadak za z.k.ul. 564 k.o. Pleso (list 83 spisa), vjenčani list (list 153 spisa), dopis MUP-a od 12.12.2014. (list 165-171 spisa), dopis MUP-a od 11.2.2015. (list 176 spisa), dopis Porezne uprave od 29.11.2016. (list 256 spisa), dopis MUP-a od 16.11.2017. (list 271 spisa), dopis područnog ureda za katastar Zagreb od 8.11.2012. (list 317 spisa), dopis MUP-a od 9.11.2022. (list 417 spisa), saslušan je I. tužitelj Ivan Kiseljak kao svjedok (list 77-78, 266-267, 340-341 spisa), saslušana je ranija tužiteljica Katarina Kiseljak (list 78-79 spisa), saslušan je vještak Davor Belas, dipl. ing., vještak za strojarsko-tehnička vještačenja, (list 208-209 spisa), saslušan je prometni vještak Zvonko Ivašić, dipl. ing. (list 209-210, 267, 341 spisa), saslušan je svjedok Nedeljko Orečić (list 288-289 spisa), provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku protupožarne zaštite Tomislavu Lončaru, dipl. ing. (list 360-375 spisa), saslušani su vještaci Tomislav Lončar i Davor Belas (list 399-400 spisa), provedeno je novo tehničko vještačenje po Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" (list 428-4356 spisa), proveden je očevid na licu mjesta (list 466-467 spisa), provedeno je građevinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Andreju Babiću dipl. ing. (list 473-493, 508-509, 522-523 spisa), saslušan je vještak Andrej Babić, dipl. ing. (list 534-535 spisa) te je

pročitana preslika dijela spisa Općinskog suda u Velikoj Gorici posl. broj P-1815/2005.

8. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.
9. Među parničnim strankama nesporna je pasivna legitimacija tuženika i nastanak štetnog događaja odnosno da je u noći sa 6. na 7. studenoga 2004. u prometnoj nezgodi oštećen osobni automobil reg. oznaka ZG 9313-AP u vlasništvu tužiteljčinog supruga, a zbog nastalih oštećenja automobil nije bio u voznom stanju te je vučnom službom otpremljen u skladište u Velikoj Gorici u kojem je 7. studenog 2004., dakle, u danu kada je automobil dovezen u skladište došlo je do požara u tom skladištu koje je izgorjelo zajedno sa automobilom koji je u njega dovezen, dok je sporan uzrok nastanka štetnog događaja te uzročno-posljedična veze između nastanka štetnog događaja i uporabe motornog vozila, odgovornost tuženika, da li postoji doprinos oštećenika nastanku štete, aktivna legitimacija ranije tužiteljice za naknadu štete te visina nastale štete.
10. U odnosu na istaknuti prigovor dvostruke litispendencije ističe se da je pred Općinskim sudom u Velikoj Gorici posl. broj P-1815/2005 pokrenuta parnica radi naknade materijalne štete tužitelja Diklplast d.o.o. protiv ovdje tuženika. Odredba čl. 194. st. 3. ZPP-a propisuje da se ne može pokrenuti nova parnica u pogledu istog zahtjeva među istim strankama dok parnica teče, a ako takva parnica bude pokrenuta sud će tužbu odbaciti. Nadalje, st. 4. istog čl. propisuje da sud u toku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama. Budući se parnica pred Općinskim sudom u Velikoj Gorici ne vodi između istih stranaka, nedostaje subjektivni identitet spora pa je navedeni prigovor neosnovan.
11. U odnosu na istaknuti prigovor tuženika kojim se protivi preinaci tužbe na ročištu 24. rujna 2026. ističe se da je pravo na pristup sudu najvažnije jamstvo prava na pravično suđenje propisanog čl. 6. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" br. 18/97, u daljnjem tekstu: Konvencija), kao i čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 56/90, 135/97, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 58/10 i 5/14, u daljnjem tekstu: Ustav) bez čijeg ostvarenja nema ostvarenja nijednog drugog jamstva pravičnog suđenja. Pravo na pristup sudu ne uključuje samo pravo pokrenuti postupak, nego i pravo na "rješavanje" spora od strane suda (tako i u odluci Ustavnog suda broj: U-III-2466/2017, te odlukama Europskog suda za ljudska prava *Smolić protiv Hrvatske* i *Šimecki protiv Hrvatske*). Sukladno praksi Europskog suda za ljudska prava dva su središnja elementa na osnovu kojih se može razlikovati pretjerani formalizam od prihvatljive primjene postupovnih formalnosti - pitanje "pravne sigurnosti" i "pravilnog djelovanja pravosudnog sustava". U slučaju kada procesna pravila prestaju služiti svrsi pravne sigurnosti i pravilnog djelovanja pravosudnog sustava predstavljaju prepreku tužitelju da o meritumu njegovog slučaja odluči nadležni sud te je time povrijeđeno njegovo pravo na pristup sudu (predmeti *Zubac protiv*

Hrvatske, Běleš i dr. protiv Češke, Walchli protiv Francuske, Stagno protiv Belgije, Fatma Nur Erten and Adnan Erten protiv Turske, Kart protiv Turske, Efsthathiou i dr. protiv Grčke, Eşim protiv Turske, Nowiński protiv Poljske, Maširević protiv Srbije, Cornea protiv Moldavije, i Louli-Georgopoulou protiv Grčke). Nadalje, u presudi *Vugdelija protiv Hrvatske*, § 20., Europski sud za ljudska prava navodi da hrvatska procesna pravila u svezi preinake tužbe povećanjem postojećeg zahtjeva imaju legitiman cilj ostvarenja pravne sigurnosti i učinkovitog djelovanja pravosudnog sustava. Pritom ona moraju biti primijenjena na način koji je razmjeran tom cilju. Za utvrđenje visine tužbenog zahtjeva u ovom postupku bilo je potrebno provesti građevinsko vještačenje, budući niti sud, a niti stranke na raspoložu dovoljnim stručnim znanjem kojim bi utvrdili visinu nastale štete. I. i II. tužitelji su tek po provedenom vještačenju mogli postaviti tužbeni zahtjev kojeg su konačno i specificirali na ročištu 24. rujna 2026., a koje zahtijevaju iz iste činjenične i pravne osnove zbog koje je i podnesena tužba pa je navedena preinaka dopuštena. Nadalje, ovaj sud ne smatra da navedena preinaka tužbe utječe na zastarni rok budući je ista činjenična osnova zahtjeva. Što se tiče početka tijeka zastarnog roka u smislu čl. 376. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, u daljnjem tekstu: ZOO-99) odlučan je dan podnošenja tužbe te je bitan identitet tužbenog zahtjeva koji je u slučaju generičnog zahtjeva kao što je ovaj, određen činjeničnom osnovom. Stoga, kada tužitelj temeljem iste činjenične osnove zahtijeva isplatu višeg iznosa, on time nije promijenio istovjetnost zahtjeva, nego je riječ o istom zahtjevu o kojem parnica već teče od podnošenja tužbe i glede kojeg tužitelj ne može pokrenuti tužbom drugi parnični postupak, jer bi se to protivilo zabrani dvostruke litispendencije. U tom smislu nije važna odredba čl. 191. st. 1. ZPP-a, koja povišenje tužbenog zahtjeva tretira kao preinačenje tužbe, jer je njeno značenje samo procesne naravi i ima svrhu da takvu dispoziciju tužitelja podvrgne pravilima iz čl. 191. st. 2. ZPP-a. Pritom, da bi primjena rokova zastare bila u skladu s čl. 6. Konvencije i čl. 29. st. 1. Ustava, zastarni rok kojeg treba primijeniti mora biti predvidiv s obzirom na mjerodavno pravo, sudsku praksu i konkretne okolnosti pojedinog predmeta (Ustavni sud Republike Hrvatske, U-III-3538/2018, Europski sud za ljudska prava u predmetima *Osu protiv Italije*, § 35.; *Vrbica protiv Hrvatske*, § 72. i *Nijemčević protiv Hrvatske*, § 41.). Stoga je istaknuti prigovor zastare tuženika neosnovan.

12. Odredbom čl. 1. st. 1. toč. 2. Uvjeta za osiguranje od automobilske odgovornosti od 22. svibnja 1999. (dalje: Uvjeti), propisano je da je osiguravatelj u obvezi naknaditi štetu na temelju propisa o odgovornosti za naknadu štete ako je pri upotrebi vozila došlo do uništenja ili oštećenja stvari, osim ako se radi o stvarima koje je imatelj motornog vozila primio radi prijevoza. Temeljem čl. 142. st. 1. ZOO-99 opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formularnom (tipskom) ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva, dok temeljem st. 3. istog čl. opći uvjeti obvezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati ili morali biti poznati u vrijeme sklapanja ugovora. U rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2643/12 od 23. travnja 2014. u ovoj pravnoj stvari ističe se da je potrebno utvrditi da li se radi o šteti nastaloj uslijed upotrebe motornog vozila ukoliko je do samozapaljenja došlo zbog toga što su na vozilu uslijed prometne nezgode nastupila takva oštećenja koja su dovela do zapaljenja vozila, požara

i štete na stvarima I. i II. tužitelja. Nadalje se ističe kako se Uvjeti pozivaju u čl. 1. na propise o odgovornosti za štetu, pa tu odredbu treba povezati s odredbom čl. 174. ZOO-99, prema kojoj imalac opasne stvari odgovara za štetu koja je nastala uslijed upotrebe opasne stvari, a motorno vozilo u upotrebi smatra se opasnom stvari.

13. Radi utvrđenja da li postoji odgovornost tuženika za naknadu nastale materijalne štete I. i II. tužitelju temeljem police osiguranja saslušani su ranija tužiteljica Katarina Kiseljak, I. tužitelj Ivan Kiseljak, svjedok Nedeljko Orečić, provedeno je strojarsko tehničko vještačenje po vještaku Davoru Belasu, dipl. ing., potom vještaku Tomislavu Lončariću, dipl. ing., obnovljeno je strojarsko-tehničko vještačenje po Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" te je provedeno prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zvonku Ivašiću, dipl. ing.
14. Iz iskaza I. tužitelja, saslušanog kao svjedoka u ovom postupku na ročištu 7. svibnja 2008. proizlazi da je u noći 6.-7. studenog 2004. prilikom vožnje starom cestom Udbina - Korenica, svojim osobnim vozilom u otprilike 1,00 ili 1,30 sati, uslijed umora zaspao u jednom trenutku te izgubio kontrolu nad vozilom. Lijevom stranom vozila udario je u stijenu u kojem trenutku se probudio, a nakon toga se vozilo nekoliko puta prevrnuo preko te stijene i potom palo na kotače te se nastavilo kretati livadom koja se nalazila uz cestu. Nakon što se to dogodilo, izašao je na cestu i zaustavio vozilo koje je dolazilo u susret, da bi pozvao policiju i hitnu, da su ubrzo zatim djelatnici Policijske postaje Korenica došli na lice mjesta događaja te su isti pozvali vučnu službu, a hitna je također ubrzo došla na lice mjesta događaja. Vozilo je natovareno na vučnu službu, a on se s njima uputio u Veliku Goricu budući u tom trenutku nije želio otići u bolnicu jer je želio otići u bolnicu u Zagrebu. Nakon što je vozilo prevezeno u Veliku Goricu s vučnom službom, gdje su stigli u jutarnjim satima oko 6,00 ili 7,00 sati, i smjestili ga u skladišni prostor ispred kuće, sin ga je odveo u Traumatološku kliniku u Zagrebu. Dok je bio u bolnici nazvala ga je supruga sva u panici rekavši mu da kuća gori. Naknadno je saznao da je susjed Stjepan Jandriš prvi primijetio dim iz skladišnog prostora te da je to rekao njegovoj supruzi koja je pozvala vatrogasce koji su ubrzo došli na lice mjesta događaja. Još prilikom utovara vozila na vozilo vučne službe primijetio je da je na istom vozilu oštećena prednja lijeva strana i da su sve gume probušene, da je prednji lijevi kotač bio uvučen zajedno s dijelom blatobrana, a prednji dio blatobrana je bio ulupljen uslijed udarca u stijenu, a sva vrata na vozilu su se mogla otvoriti i sva stakla na vozilu bila su cijela, što ga je prilično iznenadilo zbog dinamike prometne nezgode. Vozilo bi uobičajeno, ukoliko je lijepo vrijeme, parkirao na parkirališnom prostoru ispred kuće, a ukoliko je ružno vrijeme, odnosno primjerice ukoliko pada kiša ili snijeg, tada, ukoliko u skladištu ima mjesta, bi parkirao vozilo u skladištu. Vozilo je tom prilikom ostavio u skladišnom prostoru jer je bilo oštećeno i bile su probušene sve četiri gume pa nije želio takvo vozilo ostavljati na parkirališnom prostoru ispred kuće.
15. Dopunski saslušan na ročištu 2. studenog 2017. naveo je da iskazuje kao na ročištu od 7. svibnja 2008. Nadalje odgovara da su vlasnici kuće supruga i on, svaki u 1/2 dijela te da se nakon traumatološke klinike u Zagrebu, na poziv supruge, vratio natrag u kuću jer mu je supruga rekla da kuća gori te je po povratku kući na licu mjesta zatekao vatrogasce, a potom su došli i policajci.

Djelatnici policije su ga ispitivali, pitali su ga zbog čega je došlo do požara, što se to dogodilo. Policajci su tražili uzroke požara, odnosno primijetio je da su gledali oko auta, dizali su haubu, pregledavali sve i tražili su uzrok požara, pregledavali su i električne instalacije na objektu odnosno točnije u skladištu u kojem se nalazilo izgorjelo vozilo, a policajci su bili djelatnici krim policije. Par dana nakon što su obavili očevid zvali su ga u policijsku postaju u Velikoj Gorici te konstatirali da je došlo do samozapaljenja vozila, a koje je došlo vjerojatno uslijed kratkog spoja u motoru vozila. U Kliniku za traumatologiju otišao je 15-ak minuta nakon što je vozilo vučna služba smjestila u skladište, a to je bilo negdje oko 7,00-7,15 ujutro. Sjeća se da ga je supruga zvala u trenutku kada je u klinici čekao pregled rendgenom jer mu je pukao sedmi torakalni kralježak, a to je moglo biti negdje oko pola sata računajući od dolaska iz kuće, a vožnja od klinike do kuće je trajala negdje cca 20-ak minuta.

16. Dopunski saslušan na ročištu 18. svibnja 2021. naveo je da u cijelosti ostaje kod iskaza kojeg je dao u ovom postupku saslušan kao svjedok 7.5.2008. i 2.11.2017. Sva opisana oštećenja koja je opisao u svom iskazu od 7.5.2008. su bila na vozilu. Napominje da je cijela lijeva prednja strana bila potpuno uništena jer je udario u stijenu, nakon toga se nekoliko puta okrenuo na način da se auto tri puta prevrnuo. Kada je vršen očevid i kad su dizali auto na dizalicu vidjelo se i da je dio motora oštećen odnosno uslijed udarca su svi unutarnji dijelovi kod motora bili pomaknuti sa svog mjesta u desno. Isključivo je on koristio to vozilo, ukoliko je nekoga trebalo prevesti to bi i učinio, ali vozio je samo on.
17. Iz iskaza ranije tužiteljice Katarine Kiseljak proizlazi da je u jutarnjim satima na dan 7. studenog 2004., susjed Stjepan Jandriš došao u njezinu kuću vičući da im gori skladište. U tom se trenutku nalazila u kuhinji i nije mogla vidjeti požar obzirom na položaj kuhinje unutar kuće pa je nazvala i vatrogasce i djelatnike policije, koji su ubrzo došli. Naknadno je saznala da su i svi susjedi zvali kako vatrogasce tako i policiju. Zatim je izvijestila supruga koji se nalazio u Traumatološkoj klinici skupa sa njihovim sinom rekavši mu da brzo dođu budući gori skladište te kako je već vatra zahvatila i dio kuće, a potom joj je pozlilo budući je astmatičar te su susjedi pozvali hitnu. Njezin suprug je uobičajeno, ukoliko u skladištu nije bilo mjesta, parkirao vozilo ispred kuće, a kad su bili loši vremenski uvjeti isti je nastojao vozilo parkirati u skladištu. Požar je zahvatio i dio kuće, i to konkretno rolete i ogradu na balkonu sobe njihovog sina.
18. Iz iskaza svjedoka Nedeljka Orečića proizlazi da se sjeća predmetnog slučaja, dobili su dojavu od osobe po imenu Ivan ili Domagoj Kiseljak, i to dojavu da je došlo do požara garaže u Velikoj Gorici, Jandriševa 10. Na lice mjesta su došli kriminalistički tehničar i on, a tada je bio vođa ekipe za očevid. Stigli su nakon što su vatrogasci ugasili požar i stvorili uvjete za vršenje očevida. Ne sjeća se detalja vršenja konkretnog očevida, samo se sjeća rezultata tog očevida. Vezano uz postupanje u sličnim situacijama, postupak djelatnika policije kod očevida događaja požara je da se prvo, ukoliko je moguće, utvrdi da li u konkretnom događaju ima elemenata kaznenog djela odnosno da bi netko namjerno zapalio ili podmetnuo požar, a to se utvrđuje prije svega kroz razgovor sa oštećenikom, pa se tako uvidi postoji li njegova sumnja u to da mu je netko, neka treća osoba podmetnula požar, ako nema njegove sumnje, onda pokušavaju po sistemu eliminacije utvrditi moguće druge uzroke požara. Gledaju ima li objekt električnu instalaciju, plinsku instalaciju ili se primjerice u

objektu nalaze nekakvi kemijski spojevi koji bi mogli svojom reakcijom dovesti do požara, ta reakcija nikada nije sama od sebe, utječe temperatura, vlaga i slično. Kada to isključe, dalje traže mogući uzrok požara, odnosno kako je požar nastao, od kuda se počeo širiti po objektu. Ako takvim do sada opisanim postupkom nedvojbeno mogu utvrditi uzrok zbog kojeg je došlo do požara tada više ne istražuju dalje jer ne postoji nikakva mogućnost nekakvog drugog uzroka požara. U konkretnom slučaju utvrđeno je da osobno vozilo koje je bilo unutar garaže u trenutku požara je te noći, pred samo jutro, dovezeno autošlepom jer je netko u obitelji Kiseljak imao prometnu nesreću s tim vozilom, slijetanje ili tako nešto slično, a što su utvrdili kroz razgovor i temeljem računa koji im je dao gospodin Kiseljak. Očividom su utvrdili da na automobilu, nakon prometne nezgode, nije isključen akumulator, automobil je bio oštećen do te mjere da nije bio u voznom stanju i to u predjelu prednjeg lijevog svjetla. Centar požara je utvrđen upravo u predjelu tog prednjeg dijela svjetla osobnog vozila te je utvrđeno da se, kada je došlo do požara automobila, s automobila požar proširio na garažu. Iskazuje kako se ne može sjetiti detalja očevida, pa tako niti kako je utvrđen uzrok požara u konkretnom slučaju, ali uzrok požara pa i centar požara je utvrđen praćenjem tragova koje je ostavila vatra. Sjeća se kako je cjelokupan spis dostavljen na Općinsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici. Djelatnici policije su prilikom očevida utvrdili tehnički uzrok požara. Ukoliko postoji sporan uzrok požara odnosno ukoliko se ne može utvrditi uzrok požara radnjama koje je opisano u svom iskazu, tada traže da na mjesto događaja izađu vještaci Centra za kriminalistička vještačenja Ivan Vučetić te tada na mjestu događaja vještaci navedenog Centra uzimaju uzorke i utvrđuju odnosno pokušavaju znanstvenim metodama utvrditi uzrok požara odnosno vještačenjem. U odnosu na fotografije koje se nalaze na listu 186-205 spisa, ne može reći da su to upravo fotografije mjesta štetnog događaja jer na fotografijama nedostaju policijske oznake, budući djelatnici policije određene fotografije označavaju brojevima, strelicama, pa bi tako centar požara trebao biti označen brojem 1.

19. Sud iskazima I. tužitelja, ranije tužiteljice i svjedoka Nedeljka Orečića vjeruje jer su isti iskazivali logično, životno i uvjerljivo, njihovi su iskazi međusobno u bitnim dijelovima suglasni, a suglasni su i sa ostalim provedenim dokazima u spisu.
20. Radi utvrđenja uzroka nastanka požara provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku protupožarne zaštite Davoru Belasu, dipl. ing.
21. Iz iskaza vještaka danog na ročištu 22. svibnja 2015. proizlazi da nakon što je upoznat s okolnostima na koje je potrebno provesti vještačenje i nakon što je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju relevantnu za provođenje vještačenja iskazuje da temeljem spisu priležeće dokumentacije nije moguće provesti vještačenje kako bi se utvrdile okolnosti uzroka požara i to stoga što na fotografijama priležecim u spisu nisu vidljivi tragovi na električnim instalacijama koje se opisuju u zapisniku o očevidu te u zapisniku o očevidu nisu navedeni odnosno pobliže opisani tragovi na objektu vezani za utvrđivanje uzroka požara. Na upit da li su djelatnici policije obavili očevid sukladno pravilima struke odgovara da je u zapisniku o očevidu navedeno da je garaža u kojoj je bilo parkirano oštećeno vozilo priključena na električnu energiju, a osim navedene tvrdnje u zapisniku se ne opisuje stanje električne instalacije te garaže pa smatra da je prilikom provođenja očevida odnosno sastavljanja zapisniku o

očevidu napravljen propust pa s tog aspekta očevid nije napravljen prema pravilima struke. Na daljnji da li je iz zapisnika o očevidu i potvrde od 22. studenog 2004. godine vidljivo od kuda se požar počeo širiti odgovara da je i iz zapisnika i iz potvrde vidljivo što su policijski službenici zaključili vezano kako uz nastanak požara tako i mjesto s kojeg se požar počeo širiti na objekt. Za utvrđivanje uzroka požara nužno je bilo u ovom konkretnom slučaju pregledati i objekt i vozilo, a potom na temelju pronađenih tragova donijeti zaključak koji je uzrok požara, pri čemu naglašava da zaključak ne može prethoditi pregledu tragova već obratno. U zapisniku o očevidu nije navedeno da je policija pregledala električne instalacije u garaži te su ugrubo opisana oštećenja na objektu – garaži, a iz fotografija koje su u spisu proizlazi da je vozilo bilo parkirano otprilike u sredini garaže. Odgovarajući na pitanje kako bi izgledala oštećenja na objektu da je uzrok požara kvar električne instalacije objekta, navodi da bi oštećenja izgledala ovisno o tome gdje se kvar koji je potencijalno izazvao požar dogodio te ovisno o brzini reakcije vatrogasaca i drugim čimbenicima. U zapisniku o očevidu nema upisanih podataka o postojanju bilo krutog bilo tekućeg materijala koji bi izazivali sumnju da je požar podmetnut.

22. Temeljem čl. 261. st. 2. ZPP-a određeno je novo vještačenje po stalnom sudskom vještaku protupožarne zaštite Tomislavu Lončaru, dipl. ing.
23. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je detaljnom analizom priložene dokumentacije utvrdio da se predmetni štetni događaj dogodio 7. studenog 2004. godine, oko 09:30, kada su provedene sve radnje koje su bile neophodne za minimalizaciju štete. U dostavljenoj dokumentaciji je vidljivo da je najveća termička destrukcija uočena na prednjem dijelu vozila, koje je nesporno sudjelovalo u prometnoj nezgodi. Sa sigurnošću se može utvrditi da je do požara došlo unutar prednjeg dijela vozila, gdje se mogu primijetiti potpune termičke destrukcije samog vozila i smjer kretanja požara. Obzirom na materijale izrade vozila (pretežno aluminij i njegove legure) koji gori visokim temperaturama, najveće termičke destrukcije objekta su vidljive iznad samog vozila gdje je vidljiva potpuna termička destrukcija krovnog pokrova. Prema preostalim fotografijama i dokumentacije iz spisa vidljivo je da iza stražnjeg kraja vozila ne postoje potpune termičke destrukcije samog objekta. Iz dostupne dokumentacije i prema opisanim tragovima izgaranja u opožarenom prostoru smatra da je požar nastao u električnom sklopu oštećenog vozila (prednji lijevi kraj vozila), te se proširio na vozilo u potpunosti, pa time dalje na okolni prostor i uskladištene materijale. Iz policijskog očevida je kvalitetno navedeno da je vidljivo kugličenje bakrenih vodiča električnih sklopova oštećenog vozila i time se dodatno potvrđuje ovaj nalaz.
24. Temeljem čl. 261. st. 3. ZPP-a saslušani su vještaci Davor Belas, dipl. ing. i Tomislav Lončarić, dipl. ing. na ročištu 26. rujna 2022. Vještak Belas je iskazao kako je, nakon uvida u nalaz i mišljenje kolege Tomislava Lončara, opisani uzrok požara u njegovom nalazu moguć, no i dalje smatra da ne postoji u spisu dovoljno tragova da bi se mogao izvesti takav eksplicitan zaključak. Vještak Lončarić je iskazao da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja. Isti je sačinio na temelju materijalnih tragova u spisu, a osobito zapisnika o očevidu te smatra je najvjerojatniji uzrok požara upravo samozapaljenje motornog vozila na kojem je nakon oštećenja u prometnoj nezgodi ostao spojen akumulator, a koji se nalazi u takvom tipu vozila ispod sjedišta ili iza naslona putnika na

stražnjim sjedalima tog vozila. Vještak Belas je na poseban upit odgovorio da opisano vidljivo kugličenje bakrenih vodiča električnih sklopova oštećenog vozila, koji se navode u zapisniku o očevidu mogu upućivati da je požar tu započeo, ali mogu biti i posljedica požara koji je započeo na drugom mjestu u garaži. Policija nema dovoljno stručnog znanja da bi mogla komentirati tragove, njihov je posao da evidentiraju sve tragove.

25. Budući i nakon saslušanja vještaka u njihovim nalazima ima proturječnosti temeljem čl. 261. st. 3. ZPP-a određena je obnova vještačenja radi utvrđenja uzroka požara do kojeg je došlo 7. studenog 2004. na nekretnini I. i II. tužitelja na adresi Jandrešava 10, Velika Gorica i vještačenje je povjereno Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić".
26. Iz nalaza i mišljenja vještaka Nenada Papića, dipl. ing., proizlazi da je na temelju uvida u dokumentaciju iz spisa i fotografija s očevida predmetnog požara zaključio da se mjesto nastanka požara (centar požara) utvrđeno očevidom nalazi na prednjem lijevom dijelu vozila "Mercedes" reg. oznake ZG 9313-AP, gdje su na poziciji prednjeg lijevog svjetla pronađeni karakteristični tragovi prekida i taljenja na snopovima električnih vodiča. Uzrok požara je kvar na električnoj instalaciji koji je nastao kao posljedica oštećenja snopova električnih vodiča prilikom prometne nesreće.
27. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Nenada Papića, dipl. ing., iz Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", i to stoga što smatra da su je isti dan stručno i obrazloženo, a u skladu sa pravilima struke i tehničkih znanosti, a niti stranke nisu imale primjedbe na isto. Njegov nalaz je također suglasan i sa nalazom vještaka Tomislava Lončarića, dipl. ing., dok je vještak Davor Belas, dipl. ing. naveo da je navedeni ishod tehnički moguć, no da on smatra kako nije bilo dovoljno tehničkih uvjeta za utvrđenje navedenog. Pritom se ističe da je prilikom izrade nalaza i mišljenja vještak Nenad Papić, dipl. ing., na raspolaganju imao i službene fotografije s očevida (list 431 spisa) koje je naknadno pribavio u spis.
28. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka Zvonka Ivašića, dipl. ing., danog na ročištu 22. svibnja 2015. proizlazi da su iz fotografija koje se nalaze u spisu vidljive deformacije prednjeg lijevog dijela oštećenog vozila, koje su nastale u prometnoj nesreći. Oštećena je lijeva strana prednjeg branika, veznog lima, poklopca motora, prednja lijeva svjetiljka, prednji lijevi vanjski i unutrašnji blatobran. Također postoji mogućnost oštećenja prednje lijeve strane motornog prostora. Predmetno vozilo je u potpunosti izgorjelo u požaru. Vozilo je fotografirano na način da nisu vidljivi detalji oštećenih dijelova uslijed djelovanja požara, pa nije moguće zaključivati da li je požar uzrokovan samozapaljenjem vozila ili ne, a pogotovo nije moguće utvrditi na kojem dijelu vozila je požar započeo.
29. Dopunski saslušan na ročištu 2. studenog 2017. vještak je na upit da li je moglo doći do samozapaljenja vozila, nakon što je vozilo prethodno sudjelovalo u prometnoj nesreći, u kojoj se nekoliko puta prevrnulo i pri čemu je oštećen prednji lijevi dio vozila, odgovorio da je teoretski moguće da je u takvoj situaciji nakon nesreće moglo doći do samozapaljenja vozila, ali je teoretski moguće i da do samozapaljenja vozila dođe i bez nekog vanjskog oštećenja vozila.

30. Dopunski saslušanje na ročištu 18. svibnja 2021. vještak je iskazao da ostaje kod svih svojih iskaza danih na sudu, a nakon što je čuo iskaz I. tužitelja, odgovara da je nakon opisane dinamike sudara, kao i nastalih oštećenja moguće da je nekoliko dana nakon štetnog događaja došlo do požara na vozilu, i to posebno iz razloga što nakon nesreće nije sa vozila odspojen akumulator što su trebali učiniti djelatnici vučne službe koji su vozili ili prevozili vozilo I. tužitelja nakon nesreće. Prilikom prometnih nesreća, a nakon nesreće uvijek postoji mogućnost samozapaljenja vozila u koliko se ne odspoji akumulator. Djelatnici vučne službe koji prevoze vozilo nakon nesreće moraju osigurati vozilo na kamionu s kojim ga voze da ne padne s vozila, da ne nastanu nova oštećenja, a između ostalog trebaju odspojiti akumulator od vozila da ne bi došlo do požara za vrijeme prijevoza i nakon toga. Akumulator na predmetnom vozilu se može vrlo lako odspojiti i za to ne treba poseban alat, niti je za to potrebno nekakvo posebno znanje. Na upit da li je teoretski moguće da do samozapaljenja vozila dođe i bez obzira na vanjska oštećenja vozila ili bilo kakva mehanička oštećenja vozila odgovara da je teoretski moguće da do samozapaljenja vozila dođe bez vidljivih vanjskih oštećenja, međutim unutar vozila moraju postojati oštećenja i to posebno u području električnih kablova i spojeva da bi moglo doći do iskrenja i samozapaljenja vozila. Dakle to može doći i kod vozila koje nije karambolirano.
31. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Zvonka Ivašića, dipl. ing. i to stoga što smatra da su je isti dan stručno i obrazloženo, a u skladu sa pravilima struke i prometne znanosti, a svojim usmenim očitovanjima vještak je u cijelosti detaljno i obrazloženo iskazivao o mogućnostima samozapaljenja vozila.
32. Prigovor tuženika na dio nalaza vještaka u kojem navodi da je vučna služba bila dužna odspojiti akumulator oštećenog vozila ne može se prihvatiti. Tuženik tijekom cijelog postupka ističe prigovor isključive odgovornosti oštećenika jer je oštećeno vozilo bilo smješteno u skladišni prostor koji je izgorio, a da je pritom akumulator ostao spojen. odredbe čl. 18. st. 1. ZOO-99 sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju svoje obveze postupati s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa (pažnja dobrog gospodarstvenika, odnosno pažnja dobrog domaćina). Prema mišljenju ovog suda nije ni razumno ni logično ni životno očekivati od prosječnog čovjeka koji postupi s dužnom pažnjom da predvidi da bi zbog oštećenja na vozilu iz prometne nezgode moglo doći do samozapaljenja i da je zbog toga potrebno odspojiti akumulator. Međutim, vučna služba obavljajući prijevoz oštećenog i neispravnog vozila u smislu čl. 1. tada važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu ("Narodne novine" br. 36/98, 83/02, 102/04, u daljnjem tekstu: ZPCP), a za koji sukladno čl. 5. st. 3. toč. 2. ZPCP-a ima odobrenje za unutarnji javni cestovni prijevoz za prijevoz oštećenih ili neispravnih vozila te vozila za popravak, je dužna postupati sukladno čl. 18. st. 2. ZOO-99 s pažnjom dobrog stručnjaka. Naime, ovom sudu je logično i životno, a kao što je i iskazivao vještak, da je vučna služba dužna osigurati vozilo na kamionu s kojim ga voze da ne padne s vozila, da ne nastanu nova oštećenja, kao i da trebaju odspojiti akumulator od vozila da ne bi došlo do požara za vrijeme prijevoza i nakon toga.
33. Slijedom svega naprijed iznesenog, ovaj sud nalazi utvrđenim da je do požara 7. studenog 2004. u skladištu u Velikoj Gorici Jandrićeva 10 došlo zbog

samozapaljenja vozila u vlasništvu I. tužitelja, a zbog oštećenja na vozilu nastalih u prometnoj nesreći koja se dogodila ranije tog istog dana.

34. Kao što je već ranije navedeno, temeljem odredbe čl. 1. st. 1. toč. 2. Uvjeta osiguravatelj je u obvezi naknaditi štetu na temelju propisa o odgovornosti za naknadu štete ako je pri upotrebi vozila došlo do uništenja ili oštećenja stvari, osim ako se radi o stvarima koje je imatelj motornog vozila primio radi prijevoza. Nadalje, temeljem čl. 2. st. 1. toč. 2. Uvjeta iz osigurateljnog pokrića su isključeni odštetni zahtjevi osoba koje ne ulaze u krug trećih osoba prema čl. 84. Zakona o osiguranju (NN 46/97).
35. Temeljem odredbe čl. 84. toč. 2. Zakona o osiguranju ("Narodne novine", br. 90/94, 20/97, pročišćeni tekst-46/97, 116/99 i 11/02, u daljnjem tekstu: ZO) nema pravo na naknadu štete po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti za štete trećim osobama: vlasnik, suvlasnik i svaki drugi korisnik vozila u slučaju štete na stvarima.
36. Iz vjenčanog lista br. 50/1975 proizlazi da su ranija tužiteljica Katarina Kiseljak i I. tužitelj Ivan Kiseljak sklopili brak 22. ožujka 1975., dakle u vrijeme nastanka štetnog događaja su isti bili u braku. Iz ugovora o kupoprodaji motornog vozila proizlazi da je isti od ranijeg vlasnika Krunoslava Prpića kupio I. tužitelj Ivan Kiseljak dana 29. listopada 2003., za vrijeme trajanja braka s ranijom tužiteljicom.
37. Temeljem odredbe čl. 252. tada važećeg Obiteljskog zakona ("Narodne novine" br. 162/98, u daljnjem tekstu: ObZ) bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine. Nadalje, temeljem odredbe čl. 253. st. 1. i 2. ObZ-a bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili bračnim ugovorom koji se sukladno čl. 259. st. 3. ObZ-a sklapa u pisanom obliku, a potpisi bračnih drugova moraju biti ovjereni. Nadalje, temeljem čl. 257. st. 2. ObZ-a. Vlastita imovina je i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od onog navedenoga u čl. 252. ObZ-a (nasljeđivanje, darovanje i sl.).
38. Budući tijekom ovog postupka I. i II. tužitelji nisu dostavili dokaz da bi motorno vozilo reg. oznaka ZG 9313-AP, a koje je bilo upisano kao vlasništvo I. tužitelja bila vlastita imovina I. tužitelja, odnosno da su ranija tužiteljica i I. tužitelj bračnim ugovorom u odnosu na to vozilo drugačije uredili svoje imovinske odnose, navedeno vozilo temeljem čl. 252. ObZ-a predstavlja bračnu stečevinu I. tužitelja i ranije tužiteljice Katarine Kiseljak pa je ranija tužiteljica bila suvlasnica predmetnog vozila temeljem čl. 253. st. 1. ObZ-a u ½ dijela. Pritom nije odlučno tko se koristio navedenim automobilom, budući je I. tužitelj iskazivao da ga je koristio samo on, odlučno je da li isti predstavlja bračnu stečevinu ili ne, a u konkretnom slučaju je navedeno vozilo bračna stečevina ranije tužiteljice i I. tužitelja. Stoga ranija tužiteljica, kao pravna prednica I. i II. tužitelja i suvlasnica predmetnog vozila potpada u krug osoba iz čl. 84. toč. 2. ZO-a pa je na temelju navedene odredbe i čl. 2. st. 1. toč. 2. Uvjeta, njezin odštetni zahtjev isključen iz osigurateljnog pokrića te je iz navedenih razloga tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan. Ističe se također da je iz zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu razvidno da su i ranija tužiteljica i I. tužitelj bili upisani kao suvlasnici

predmetne nekretnine, dok je tužbu podnijela samo ranija tužiteljica. Navode kako se radilo o "njezinom" dijelu nekretnine nije moguće prihvatiti jer je suvlasništvo određeno u idealnim omjerima koji nisu vezani uz neki posebni dio nekretnine nego se odnose na cijelu nekretninu.

39. Nadalje se ističe, da čak i kad ne bi bili ispunjeni uvjeti iz čl. 84. toč. 2. ZO-a i čl. 2. st. 1. toč. 2. Uvjeta, bi tužbeni zahtjev bio neosnovan.
40. Radi utvrđenja visine nastale štete provedeno je građevinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Andreju Babiću, dipl. ing.
41. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je na temelju obavljenog očevida te utvrđivanja činjeničnog stanja u naravi, pregleda javnodostupne i od naručitelja dostavljene dokumentacije, pozitivnih građevinskih propisa i iskustva vještaka utvrđeno da je uzrok oštećenja na predmetnoj nekretnini požar koji se dogodio 7.11.2004., a uzrok kojega je kvar na električnim instalacijama vozila koje je bilo parkirano u predmetnoj nekretnini, garaži. Uslijed visokih temperatura oštećeni su: dijelovi konstrukcije, pokrova i podgleda krovništa, cementna zaglađena glazura na podu, prozori na svim zidovima, rasvjetna i grijaća tijela, zidovi na jugozapadu, sjeverozapadu i sjeveroistoku su žačadeni. Prema policijskom izvješću tadašnja ulazna garažna vrata nisu oštećena, ali su u međuvremenu zamijenjena segmentnim vratima te kao takva nisu uključena u troškovnik štete. Limena vrata u jugoistočnom zidu garaže također nisu oštećena. Izračunata je procjena visine nastale štete na objektu, nastale kao posljedica požara koji se dogodio 7.11.2004. te ona iznosi 11.623,13 EUR, u koji iznos je uračunat PDV.
42. Očitujući se na prigovore stranaka vještak u svom podnesku od 21. listopada 2024, navodi da način i na temelju čega je utvrđeno stanje nekretnine prije požara – spuštenu strop, toplinska izolacija, cementna glazura, FLUO lampe, radijatori, vještak navodi da je na očevidu 26.5.2023. u prisustvu predstavnika suda, I. tužitelja osobno, I. i II. tužitelja po punomoćnici te tuženika po punomoćniku postavio pitanja o stanju nekretnine prije štetnog događaja. Budući da nakon temeljitog proučavanja spisa prema tamo dostupnim podacima nije bilo moguće neosporno utvrditi početno stanje i opremljenost prostora prije štetnog događaja, nalaz i mišljenje je izrađeno na temelju usmenih podataka dobivenih na očevidu. Sve cijene navedene u troškovniku u Nalazu i mišljenju temelje se na Biltenu standardne kalkulacije radova u visokogradnji Instituta IGH te na ugovornim troškovnicima za konkretnu gradnju iz tog vremena. Nadalje, crna bravarija odnosi se na prozore na sjeveroistočnom i jugozapadnom pročelju garaže koji su bili oštećeni pod temperaturnim utjecajem te ih je bilo potrebno zamijeniti, što je vidljivo iz fotodokumentacije u spisu neposredno nakon požara (stranice spisa 198 i 199). Nastavno na opasku tuženika o visini PDV-a 2004. godine (22%, a ne 25%) te cijenama FLUO lampi (20 €, a ne 185 €), vještak prilaže korigirani troškovnik te utvrđuje visinu nastale štete u iznosu od 9.733,77 EUR. U odnosu na navode tužitelja o postojanju dodatne prostorije i opreme, vještak napominje da ne postoje materijalni dokazi o tome niti je na dan očevida na licu vještaku ukazano na taj detalj. Također, vještak ne utvrđuje vrijednost novih radova niti poboljšica već samo utvrđuje visinu štete u vrijeme štetnog događaja.

43. U podnesku od 22. listopada 2025. vještak navodi na upit tuženika o cijeni knaufa, da je cijena formirana na temelju opisa stavke te uključuje i parnu branu i nosače i kompletan pribor, a stavka kao takva ne postoji u biltenu. Cijena je formirana na temelju ugovorenih i realiziranih troškovnika kod izgradnji zgrada u vrijeme štetnog događaja. Po zadatku suda vještačenje se bazira na temelju početnog stanja koje u spisu nije evidentirano te se vještak mora oslanjati na izjave stranaka prilikom očevida dana 26.5.2023. Iz dostupne dokumentacije nije moguće sa sigurnošću utvrditi da su prije štetnog događaja bila ugrađena IZO stakla u crnoj bravariji, s napomenom da se u praksi IZO staklo niti ne ugrađuje u crnu bravariju, obzirom da profili crne bravarije nisu termoizolirani te takva ugradnja nije racionalna i isplativa. Iz dostupne dokumentacije, uključujući fotografije opožarene nekretnine, nije u mogućnosti potvrditi navode tužitelja o postojanju i točnom broju navedene elektroopreme – priključnice, osigurači, kablovi i ostalo te ih iz tog razloga ne može uključiti u troškovnik. Visina štete prema cijenama na dan štetnog događaja iznosi 9.733,77 EUR, a prema cijenama na dan izrade nalaza 23.031,25 EUR.
44. Saslušan na ročištu 24. rujna 2026. vještak iskazuje da u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja, kao i dopune nalaza i mišljenja, a kojim su definirane cijene i na dan štetnog događaja i na dan izrade nalaza te da je vještvo izradio na temelju obavljenog očevida, dostupne dokumentacije u spisu te izjave stranaka na dan očevida. U odnosu na prigovore tužitelja što se tiče električnih instalacija iste je uzeo u obzir i obračunao one za koje je mogao neosporno utvrditi da su postojali, a to su konkretno rasvjetna tijela i pripadajuće ožičenje. U odnosu na prigovore tuženika ponavlja da stanje prostora u trenutku požara, a s obzirom da nedostaju fotografije neposredno prije štetnog događaja nije nesporno utvrđeno stanje predmetnog prostora prije samo štetnog događaja te je u obzir uzeo dokumentaciju u spisu kao i navode stranaka na očevidu. U odnosu na postavu knauf spušenog stropa i toplinsku izolaciju krova te dobavu i montažu radijatora, ukoliko sud prihvati navod tužitelja da se prije štetnog događaja radilo o grijanom prostoru tada su te stavke potrebne, a ukoliko sud ne prihvati te navode, iste nisu potrebne. U odnosu na prigovor za popravak zaglađene cementne glazure navodi kako je uobičajeno da garaža ima završnu obradu poda, a to je onda zaglađena glazura ili neki završni premaz. Na fotografijama na listu 433-434 ne može se utvrditi da li je postojala zaglađena cementna glazura. U odnosu na prigovor koji se tiče dobave i montaže FLUO lampi, u garaži je postojala rasvjeta, ali nije bilo moguće utvrditi koja pa je navedena stavka utvrđena prema iskazu stranke. Prilikom izrade nalaza uzeo je u obzir standardnu, jeftiniju varijantu rasvjete prikladnu takvom prostoru. U odnosu na prigovor na jedinične cijene iz Biltena navodi da Bilten propisuje jedinične cijene rada i materijala, ali vrlo često one odstupaju od tržišnih cijena koje su realizirane u graditeljstvu. Kako je nadzorni inženjer na gradilištima, poznate su mu tržišne cijene te je iste uskladio sa onim cijenama koje se doista na tržištu ostvaruju.
45. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Andreja Babića, dipl. ing. i to stoga što smatra da su je isti dan stručno i obrazloženo, a u skladu sa pravilima struke i građevinske znanosti, a svojim pisanim i usmenim očitovanjima vještak je u cijelosti detaljno i obrazloženo otklonio prigovore stranaka.

46. Iz navedenog nalaza i mišljenja nedvojbeno je utvrđeno da vještak prilikom izrade nalaza i mišljenja nije na raspolaganju imao nikakve podatke o stanju predmetne nekretnine prije nastanka štetnog događaja, niti je to stanje mogao nedvojbeno utvrditi na temelju dokumentacije u spisu, nego je iste utvrđivao na temelju iskazivanja stranaka na očevidu.
47. Temeljem odredbe čl. 221.a ZPP-a ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Pritom, pravila o teretu dokazivanja obvezuju sud da uzme da nije istinita tvrdnja za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.
48. Dakle, čak i slučaju kada odštetni zahtjev prednice I. i II. tužitelja ne bi bio isključen iz osigurateljnog pokrića temeljem čl. 84. toč. 2. ZO-a i čl. 2. st. 1. toč. 2. Uvjeta, tužbeni zahtjev bi bio neosnovan jer I. i II. tužitelji nisu uspjeli dokazati visinu nastale štete, a s obzirom da je građevinsko vještačenje provedeno na temelju pretpostavki što je sve bilo u predmetnom prostoru i što je u požaru oštećeno pa bi tužbeni zahtjev bio odbijen i iz navedenog razloga.
49. Ostali priloženi dokazi nisu posebno cijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.
50. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a.
51. Zahtjev I. i II. tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka je odbijen jer isti nisu uspjeli u sporu.
52. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s dostavljenim troškovnikom te prema vrijednosti predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu (23.031,25 EUR), a prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 i 107/25, u daljnjem tekstu: OT), i to temeljem tbr. 52/3 OT koja propisuje da kada sud odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka. Tuženiku je priznat trošak za sastav obrazloženih podnesaka od 22.7.2016., 20.8.2020., 8.3.2022. 8.3.2024. po 250 bodova (tbr. 8/1), za sastav obrazloženih podnesaka od 25.10.2024. i 7.11.2025. po sveukupno 100 bodova (tbr. 8/3), za pristup na ročišta 18.11.2016., 18.2.2021., 18.5.2021., 26.9.2022. i 24.9.2026. po 250 bodova (tbr. 9/1) te za pristup na očevid 26.5.2023. (tbr. 9/7) po 250 bodova odnosno sveukupno 2600 bodova što pomnoženo s vrijednošću 1 boda od 2,00 EUR sukladno važećoj OT iznosi 5.200,00 EUR te što uvećano za 25% na ime PDV-a iznosi 6.500,00 EUR. Tuženiku je također priznat trošak vještačenja u iznosu od 371,62 EUR (sukladno rješenju od 10.1.2023.) pa mu je sveukupno priznat trošak u iznosu od 6,871,62 EUR, na koji iznos su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od presuđenja pa do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, u daljnjem tekstu: ZOO), a u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a.

53. Tuženiku nije priznat trošak vještačenja u preostalom predujmljenom iznosu od 225,63 EUR, budući je trošak vještačenja sukladno izdanom računu i rješenju od 10. siječnja 2022. odmjeren u iznosu od 371,62 EUR pa će neutrošeni iznos predujma biti vraćen tuženiku.

54. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 15. listopada 2026.

Sutkinja:
Ana Lovrinov

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu pismeno u četiri (4) istovjetna primjerka u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. I. i II. tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu – 350,31 EUR
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088e-ac70e**

Kontrolni broj: **039a5-62a8a-ee9ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.